

NAGY ZSUKA

KEZEMBEN TARTOM A SZÍVEDET *

– EGY DIÁK DSIDA JENŐ VERSEIHEZ –

Pasztell és sziluett. Vetít a laterna magica. Világszoltárokat énekelnek a képen magyarul.

Ars amatoria ars poetica *Psalmus Hungaricus* és az Isten. Előjön a tömjénfüst mögül leül a verandára és beszélgetni kezd. A költővel. Odahívja az öreg koldust. *Hiányzik jobb keze. Az ócska szandálból kilógnak a lábai.* Szemében örökmécses ég. Testében 365 napos böjt de szeret meg hisz. Élete zsolozsma itala zsltár.

Csalfa szép amarillisz. A léleknek is vannak kozmetikumai nemcsak a testnek. Versvegyület verstojáást rak a főnixmadár. Mustízú tavaszban pünködsdi várakozás. A tavaszi szél szól mollban csak. E-moll A-mol C-moll rezignált keserédes de nem boldogtalan. A complettórium után mind szétzélednek. Isten ül mindnek szívében. *Isten sír az ember szeret.*

Aztán telik a nap telik az év telik a dia. Senki nincs a verandán. Szökik a veranda. *Leselkedő magány.* Elől. *Kéne valaki. Szeretkezni nagy zöld fűben.* Élni együtt a tücsökkel. Lombkoronás szerelem volna jó. Kézen fogva imádkozni hogy van szerelem isten és anya. *Édesanyám szeresd nagyon az én verseimet.* –

És én igazán nem tudom miért de jön nagy farkasokkal a balsors. Tömjénfüst helyett gyárkémények füstje. Lehajtja fejét a magyarok istene. A magyar naptárban csak nagycsüörtök és nagy péntek. *Nagycsüörtök* és péntek. Szatmárnémeti Budapest Beregszász. Minden állomás és megállóhelyen bábeli zavar. Szívurok-gyulladás. Úgy van Európában a magyar határon innen meg túl mint testben a szívurok-gyulladás. –

Kezemben tartom a szívedet. – A váróteremben mindenki eltakarja arcát. A sarokban egy *angyal citerál.* Nem tudom mit apokaliptikát vagy énekek énekét vagy a himnuszt talán.

Menni kell tovább sorssal és sorstalanul. Minden holnapi reményünket add meg nekünk. Ma. Nincs más. A verset írni kell tovább. –

* Elhangzott 2012. május 18-án, Beregszászon – a beregszászi vasútállomáson lévő Dsida-emléktábla előtt.